

B kommuna

Tórshavn, tann 9. desember 2015
J.Nr.: LUM-10- 15/00112-13
(at tilskila í svári)
Tykkara J.nr.

Viðvíkjandi klagu um viðgerðartíð av eini klagu um málburð og hugburð hjá D barnaverndartænastu

Við skrivi, dagfest 11. september 2015, hevur A sent umboðsmanninum eina klagu um manglandi svar frá B kommunu uppá eina klagu um málburð og hugburð hjá D barnaverndartænastu.

A førir m.a. fram í klaguni, at starvsfólk í barnaverndartænastuni rópar og skeldar í telefonini í staðin fyri at lurta eftir, hvat hon sigur, og blandar óviðkomandi og persónlig ting inn í málið við at spyrja, um hon fríggjar við ávísum persóni.

A sendi klaguna til D barnaverndartænastu, tann 8. oktober 2014. Tann 10. oktober 2014 sendi hon barnaverndartænastuni nakrar spurningar at leggja afturat klaguni. Hon spyr m.a., hvønn rætt D barnaverndartænasta hevur at senda fólk hjá barnaverndartænastuni í E at kanna, um børn hennara hava tað gott, meðan hon er inni hjá fólki í ... og vitjar.

Tann 12. november 2014 váttaði D barnaverndartænasta fyri móttøku av klaguni og upplýsti, at klagan skuldi viðgerast av leiðsluni í kommununi.

Tann 9. februar 2015 vórðu klagan og spurningarnir send víðari til journalina hjá B kommunu at skráseta. Samstundis varð heitt á borgarstjóran og starvsfólkaleiðaran í B kommunu um at viðgera klaguna.

Tann 17. februar 2015 bað borgarstjórin barnaverndartænastuna um fund, har barnaverndartænastan kundu greiða frá um málið.

A hevur upplýst, at hon í apríl 2015 spurdi munnliga eftir svári uppá klaguna. Tann 19. august 2015 sendi hon kommununi eina skrivliga áminning um klaguna.

Síðani hendir einki í málinum, fyrr enn Løgtingsins umboðsmaður við skrivi, dagfest 14. september 2015, biður B kommunu um eina frágreiðing um viðgerðina av málinum.

Tann 28. september 2015, svarar B kommuna A. Saman við skrivinum liggur frágreiðing frá fundi, hildin 19. februar 2015.

A fær sostatt ikki svar frá B kommunu, fyrrenn umboðsmaðurin kemur inn í málið, hóast hon hevur rykt eftir svari bæði munnliga og skrivliga. Tað ganga heilir 4 mánaðir frá barnaverndartænastan móttækur klaguna, til klagan verður send journalini í B kommunu at skráseta, og tað ganga meira enn 7 mánaðir, frá at kommunan hevur havt fund við barnaverndartænastuna um klaguna, til A fær svar frá B kommunu. Tað gongur sostatt næstan eitt ár, frá tí at A sendir klaguna, til hon fær svar frá B kommunu. Hetta haldi eg vera alt annað enn nøktandi.

Í fundarfrágreiðingini sæst, at starvsfólk í D barnaverndartænastu ikki metti seg at hava verið óhøvísk við A, men bestemt. Starvsfólkið segði seg ikki hava spurt A, um hon fríggaði við nøkrum, men um nakar maður nú var í lívinum hjá henni. Hetta hugsaði starvsfólkið ikki sum at sneyta, men at tað hevði týðning, um A var einsamøll, ella um hon hevði ein vaksnan í húsinum at “samstarva” við.

Tað er góður fyrisitingarsíður, at fyrisitingin vísir borgarunum vinsemi og virðing. Fyrisitingin skal vera umhugsin í málbrúki og atburði annars. Tað er tí óheppið, at starvsfólk hjá D barnaverndartænastu spyr inn til persónlig viðurskifti hjá A, sum einki hava við málið at gera. Hetta er ikki í samsvari við góðan fyrisitingarsíð.

Í fundarfrásøgnini sæst eisini, at av tí at A virkaði uppøst í telefonini, bað D barnaverndartænasta barnaverndartænastuna í E fara til húsini, har A var og vitjaði við børnunum, fyri at kanna støðuna, tí D barnaverndartænasta var stúrin um børnini. D barnaverndartænasta sigur tað vera vanligt, at barnaverndartænastur samstarva, og at tað var lættari at biðja barnaverndartænastuna í E kanna støðuna, enn um starvsfólk hjá D barnaverndartænastu skuldi koyra allan vegin til Barnaverndartænastan í E boðaði frá, at tey hildu umstøðurnar hjá A vóru í fínasta lagi og ikki góvu nakar orsök til stúran.

Í hesum barnaverndarmáli er talan um foreldur, sum búgva í hvør sínum barnaverndarøki, ávikavist í økinum hjá D barnaverndartænastu og hjá barnaverndartænastuni F. D barnaverndartænasta biður tó barnaverndartænastuna í E fara fyri seg at hyggja til børnini, hóast hvørgin av foreldrurum býr í

Í kapitli 9 í Barnaverndarlógini eru ásetingar um, hvussu barnaverndartænasturnar skulu bera seg at, tá mál viðvíkja fleiri barnaverndarøkjum. Eg meti ikki, at heimild er fyri at blanda aðrar barnaverndartænastur inn í eitt barnaverndarmál, enn barnaverndartænasturnar har foreldur og børn búgva. Um so var, at D barnaverndartænasta metti, at tað var alneyðugt og eitt proportionalt inntriv at fáa eina mynd av støðuni hjá børnunum, meðan tey vóru og vitjaðu í ..., átti D barnaverndartænasta sjálv at farið á staðið.

Við skrivi, dagfest 5. oktober 2015, greiðir barnaverndartænastan A frá, at um barnaverndartænastan er stúrin um støðuna hjá børnunum, hevur hon skyldu at kanna, um støðan hjá børnunum er trygg nokk. Barnaverndartænastan vísir til § 45, stk. 7 í barnaverndarlógini:

“Foreldrini ella tey, sum barnið býr hjá, kunnu ikki seta seg upp ímóti, at ein kanning sambært hesi lóg verður framd við vitjan í heiminum.”

Barnaverndartænanastan sigur, at í hesum førinum var tað gjørt, har børnini vóru, við hjálp frá barnaverndartænanastuni á staðnum.

Eg skal vísa á, at ásetingin í § 45 í barnaverndarlógini snýr seg um kanningar, sum verða gjørdar í heiminum, í sambandi við, at ein fráboðan er innkomin, ella at ein barnaverndarnevnd hevur tikið eitt mál upp av sínum eintingum fyri at staðfesta, um tørvur er á, at ein fyriskipan verður sett í verk fyri barnið. Ásetingin gevur ikki heimild til, at barnaverndartænanastur kunnu fara á vitjan í húsum, har børn, sum eru undir barnavernd, eru og vitja.

Eg fari at heita á B kommunu og D barnaverndartænanastu um at tryggja, at mannagongdir í sambandi við journalisering og viðgerð av málum annars eru í lagi, og at starvsfólki í fyrisitingini hevur góðan fyrisitingarsið í huga í samskiftinum við borgarar.

Hetta skriv er eisini sent klagaranum til kunningar og verður í næstum almannakunngjørt á heimasíðu okkara í navnleysum líki.

Vinarliga

Sólja í Ólavsstovu
Løgtingsins umboðsmaður